

Грудневий Буг ще не замерз.
Повільно
Гойдає в берегах свинцеві хвилі.

Ген

Із гіпсу виліплена дівчина
Чаїно руки склала, і здається,
Що, забажавши простору і лету,
Вона здійметься з п'єдесталу.

На мосту

Стоять закохані і пильно-пильно
Вдивляються у чисту течію,
Немов щось там побачили.

Трамваї

Провозять мимо них байдужі посмішки
І ввічливі слова, по суті незначущі.
Жінка,
Із глodom губ, крикливо нафарбованих,
Теж глянула у річку і плечима
Здивовано низала. А лисиця,
Що обвилась у неї біля шиї,
Скляними блиснула очима...

Як багато

Побичить можна на поверхні річки,
Що зовсім чиста, в холода грудневі, –
Коли кохаєш!